

in dictis. cc. floz. Primo qz tempus pponendi deam que
 fellā est elapsū quo elapso non audiet excipies d non nu.
 pe. l. in dicitibus. 7 auten. banc autē querelaz. C. de do. cau.
 l. vlt. 7 auten. ibi posita. Secūdo qz deā confessio fuit in
 scriptura redacta vnde oppositū eius qd est in cōfessione d
 ductum nō pōt pbari nisi per scripturam. C. de nō nu. pec.
 l. generaliter. Tertio qz in penam hoc vñ adiectum unde
 si habuerit pecuniā siue nō: 7 siue eius intersit siue nō eam
 rem sibi vendi pena peti pōt qz in dicitibus cum pena inseri
 tur non inspicit an intersit de verbo. oblig. l. stipulatio ista.
 §. alteri si quis cau. l. si seruus. §. si pluriū de uer. ob. l. ij. §. itē
 si in facto in glo. Quarto qz hz testes pbent qz tpe cōfes
 sionis nulla fuerit numerata pecunia tamē non vñ sufficiens
 pbario: hz enim nō recepit tūc poterit antea recepisse 7 hoc
 vñ importare plusqz pfectum tempus in cōfessione dductū
 f. illa uerba habuisse 7 recepisse que uerba tempus plusquā
 pfectum significant 7 demōstrant. In cōtrarium facit qz cū
 exceptio nō numerate pecunie obicit illi qui dicit pecuniaz
 numerasse obijci pōt perpetuo qz tūc obijci sibi de dolo in
 quo uersat cum scire se debeat nō numerasse pecuniam ex
 quo de sua numeratōe agit de qua nō pōt pretendere rōabi
 liter ignozantiā. ff. pro suo. l. fi. 7 hoc de equitate canonica
 hz secus ubi nō opponeret ei qui numerasse negat. Sz alte
 ri qui pōt numeratōem de qua querit pbabilr ignozasse qz
 tūc in nullo dolo uersat qz deā exceptio nō causat tūc a do
 lo petentis 7 iō cōtra eum canonica equitas nō uersat. Sic
 intelligo notabilr Di. dcm de reg. iur. locupletari. 7 dictum
 Anno. de imu. ec. qz pleriqz 7 quod no. a. d. de solu. c. vlt. li.
 vi. 7 hoc dicere uoluit glo. ff. mādari. l. si fideiussoz. §. in om
 nibus qz lata snia dolo petentis solutōnem indebiti p̄textu
 snie reperit. 7 hoc et senserunt Za. de ra. pe. de bel. 7 Li. vt
 ipse refert. C. de condi. inde. l. i. Equitas ergo ista canonica
 in terris ecclesie in quas hz temporalem iurisditōem seruā
 da est no. Jo. an. in. c. i. de reg. iur. li. vi. Nec ob. qz pbatō fit
 per testes vnde nō vñ sufficere qz imo sufficit cum cōfessio
 nō emanauerit in scriptis hz enim in scriptura fuerit redacta
 cōfessio non tamē in scriptis dicitur emanasse qz tunc dicit
 actus celebratus in scriptis cum hoc agitur vt nō aliter va
 leat nisi inde scriptura fiat. C. de fide instru. l. contractus in
 tex. 7 glo. in verbo in scriptis. hec enim scriptura ad rei ge
 ste pbatōem confecta ē ut dicat in scriptis emanasse. ff. d pi
 gno. cōtrabit. Item non ob. tertium qz pena exigit hz non i
 terfit concedo enim hz semp ueruz nō fit. Sed in pposita nō
 est per modū pene hz uidet interesse dāni contingētis qd p
 tenderet potius si soluisset p precio uenditionis future di
 ctarū rez deam pecuniam. 7 ideo. II. in dicitum allegare non
 obstant qz alius casus ē vt p3 in. l. in dicitibus de eo qui pro
 misit soluere pecuniam sicut 7 hic fecit obijci ergo pōt ex
 ceptio pcedā. Item non ob. quarta obiectio qz ad tempus
 cōfessionis uerba illa habuisse 7 recepisse referunt 7 nisi fi
 eret talis relatio nō possz dici qz magis aduū tps qz ad alū
 ud referant. Et si deā negatiua nō eēt coartata loco uel tpe
 vnde per naturam quasi impossibile esset eius pbatio. C. d
 proba. l. actor. 7 qz ad tempus cōfessionis fiat relatio est ca
 sus sm bar. ff. de uer. ob. l. si ita stip. §. grifogonus. Ex qui
 bus cōcludo qz si pbatōes p̄dicte facte sunt vt supius dcm
 est qz dicta dñā uenit absoluenda. Et ita dico 7 consulo ego
 angelus de perusio 7 c. clviij.

An interdctm seu iudiciū possessorium possit intentari cō
 tra illum qui nō spoliatū vel non habuit cām a spoliatoze.
 Et quō tale iudiciū debet intentari legitime 7 quomodo
 in dco iudicio debet pronounciari.

¶ In predicta Dōne uertente iter
 cōe castri catalij ex
 pte vna agens 7 dñam eglietem ex parte altera
 defendētem tria puncta iuris examinanda sunt.

Primo an iudiciū possessorium qd intentat in libello
 dicti cōis potuit intentari cōtra dñam eglietem que ex for
 ma libelli nō spoliatū dcm cōe possessione domus in libel
 lo cōtente 7 confinare. nec cām habent ab illo qui pmo lo
 co dē spoliatū. Secūdo posito qz dcm iudiciū potue
 rit intentari cōtra eam an sit factum p personam legitimāz
 tam ex pte actoris qz dicte domine conuente. Tertio po
 sito pro cōstanti qz persone litigātes sint legitime: uel etiam
 qz per p̄ncipales acta ratifi: enī quod fieri pōt: vt. ff. de iu
 di. l. i. 7. Que sint partes iudicis de cā cognoscētis in snian
 do diffinitive. Sup primo cōsidero qz qñ agit d possidentē
 qui non spoliatū interdctio vnde vi. Si tunc iudiciū non

pcedit hz possessor in uitium successerit qm̄ contra singula
 rem possessorem non cōpetit et a delectoze cām p̄tendentē
 ff. de vi 7 vi ar. cum a te. Et si illud interdctm non pponitur
 qz hanc hz naturam vt non def nisi d delectozem: uia nec et
 d talem successozes in ferm̄ actio succedēs in loco dicti inter
 dicti pponi potuit hz quidam dixerint d 7 male ut refert In
 no. de resti. spo. cum ad sedem. in glo. que incipit nec et tuit
 spoliatoz circa p̄n. dicte glo. Quoz agitur d talem singularē
 successozem ut malefidei possessorem 7 in uitium succeden
 tem cōditione ex canone sepe de resti. spoli. 7 hoc casu pōt
 cōueniri successoz singularis si habuit imēdiate cām a suc
 cessoz. Sed si nō habuit cām imēdiate sed mediate tūc cō
 ueniri nō pōt ex illa decretali. Sed si aliquis ex medijs suc
 cessozis habuit bonā fidem fuit purgatū uiciuz malefidei i
 persona illius possessozis qui possessionē adeptus est bona
 fide. Sed si omnes medijs possessozes sunt malefidei 7 si
 militer qui nūc reperit possidere cōtra quem agit est male
 fidei cōpetit cōditio ex decretali illa cōtra hanc possessozes
 vltimum et si antequā ad eum possessio peruenisset p mille
 manus malefidei possessozū ambulasset. Et ita tenet Inno.
 in. d. c. sepe i glo. magna in uer. 7 uidet posse dici generali
 ter cōiuncto uer. se. que incipit si aut unus de medijs possel
 sozibus. Quādoqz uero agit cōtra singularem successozes
 nō tāquam in uiciū succederem. Et tūc nō porzigit ad eum
 cōditio ex illa decretali vt ibi p3 in lza. Alio ergo tūc reme
 dio opus est. Sed qd sit illud in dubiū pōt reuocari. Qui
 dam eim dixerūt qz si res ecclesie hz locum remediū cano
 nis. vij. q. i. reintegranda. Sed hec opi. reprobaf qz nil spā
 litatis est in rebus ecclesie quo ad hoc ut iudari possit plus
 quā si res ad alium quā ad ecclesiā p̄tineret vt no. Inno. in
 d. c. cum ad sedē in glo. p̄dicta unde ueritas est siquis spo
 liatus est ab aliquo solo dolo interueniente ul̄ mem 7 p hoc
 cōueniri pōt actione qd metus cā que est in rem scripta 7
 cōcomittat possessozē uel et actione de dolo qz tūc cōueni
 ri pōt ex canone illo. Et his duobz casibus locum hz reme
 diū illud ut no. Inno. in. d. c. eū ad sedem in glo. p̄dicta in
 uer. Sed nos hic nō dicimus idem tenet in. d. c. sepe. in fi.
 Extra hos casus nō hz locum nec inuenio remediū simp.
 possessozī cōtra talem singularē possessozē bonam fidē ha
 bētem. Esset ergo tūc agēdum petitorio. Idoz si malaz
 fidem haberet et si spoliatus non pōt probare de sua iusta
 possessione tñ sibi ad eam recuperādas p̄dita sunt remedia
 l. cōditio ex. l. si coloni. C. de agri. 7 censu. 7 officii iudicis
 7 cōditio iriticaria 7 cōditio incerti ut no. glo. C. de fur.
 l. si. §. sed cum in sam in uer. furtiua 7 eo. ri. l. in ciuile. i gl.
 que incipit. Sed quid si erat. In pposito aut̄ nostro asserit
 in libello cōe spoliatū. nec dicit p uim ablatiua uel cōpulsū
 uam. unde ē generalis 7 sub uerboz generalitate cōprehē
 di possit actio qz metus cā tamen in p̄cessu nihil est articu
 latam nec deductū de metu sed spoliatōe simplici. Et asse
 ritur qz imo cōtra dictam dñam pponi poterat dictū possel
 sozium iudiciū de iure canonico. l. c. sepe 7 canoni. reinte
 grāda 7 ad hec intra se retulit ex quo ita declarauit. ff. de iu
 di. l. siquis in tentione ambigua. Ex quibus cōcludo qz cum
 actū sit d eam ut malafide possidētem 7 in uiciū succeden
 tem qz ppositum intelligit remediū illius decre. sepe que
 in hūc casum directo puidit 7 maxime qz declarauit 7 et
 in fi. libelli actor conclusit qz p̄dicta sibi fieri patebat omni
 modo 7 iure quibz melius fieri poterat. Sup scdo dico
 dcm iudiciū fore nō ordinamz legitime. put ex actis mihi
 cōstare pōt. Nam inuenio negatum agētez pro pte cōis esse
 iudicium cōis 7 de mādato nō p̄stat per ea que uiderim.
 Et hoc exemplo falsi pcuratoris reddit iudiciū nullū retro
 C. de pecu. l. i. ff. de iudi. l. licet. Item inuenio qz ser Lodo
 uicus cechi tāquam pcur. substitutus laurētij philippi pro
 posuit actionē 7 lit. cōf. est nec apparet de mandato. pro
 nec de substitutōe an facta sit 7 an fieri potuerit. Et deide
 inuenio qz ser luci? indic? noie dci cōis obtulit i iudicio po
 sitōes d dictā dñam 7 d uānuiciū carucie ei? curatozē. Ex
 quo apparet qz dict? indic? asseruit eglietēz eē 7 fuisse re
 tro miozē. xxv. an. cui? asserōi stari d3 se vt. l. cū p̄cū. C. d
 li. cā. 7. l. rura. C. de oi agro deser. li. xi. Et deinde inuenio
 positōes productas per dcm ser ludouicum noie domine 7
 eius pcuratoris uolente 7 cōsentiente dco uānuicio. Si igit
 deā domina fuit 7 est minor iudiciū agitatū vqz ad cō
 test. inclusiue p pcuratozē ē nullum vt. l. clarum. C. de auc.
 prestan. 7. l. cum 7 minozes. C. si aduer. rem iudi. 7 omnia
 acta facta postea successiue p dcm procuratozē absqz con
 sensu